

[Chr. R. Christensen.]

arbejdets udførelse at have sin opmærksomhed henvendt på hele denne side af sagen.

Man har under udvalgsarbejdet i nogen grad drøftet spørgsmålet om de åndssvage børns forhold i hjemmet, og jeg er blandt dem, der holder på, at det i mange tilfælde kan være en fordel for barnet, at det kan blive i hjemmet, og at det i alle tilfælde er en fordel for staten. Når det er sådan, og når det endvidere mange gange overstiger hjemmets kræfter i det lange løb at have børn, der ikke er helt normale, gående sammen med en normal søskendeflok, vil jeg finde det rimeligt, at man, som det også er sagt i betænkningen, yder støtte til bestræbelserne for at holde disse børn i hjemmet, hvor det er muligt, og det er altså en opgave, som staten efter min formening ikke brutalt kan vise fra sig.

Men når der tales om, hvordan dette arbejde skal videreføres, og når et mindretal i betænkningen søger at vise, hvordan man kan løse dette spørgsmål, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at udvalget ikke har kompetence hertil, og at vi slet ikke har gennemdrøftet spørgsmålet i en sådan udstrækning, at udvalget med rimelighed kan pege på bestemte retningslinjer for, hvordan hele dette store og omfattende spørgsmål i fremtiden skal løses.

Jeg kan altså på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til uændret gennemførelse.

Else-Merete Ross: På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget, sådan som det foreligger.

Jeg kan være ganske enig med hr. Kaj Rasmussen i, at det har undret, at der synes at være et misforhold mellem udgifterne til istandsættelser og udgifterne til arkitekt, ingeniør og konduktør, og jeg synes, det må henstilles, at man ser lidt nøjere på sådanne honorarer ved fremtidigt byggeri; de forekommer mig at være overordentlig høje.

Heldigvis er der enighed i udvalget om, at forældre, der beholder deres åndssvage børn hjemme, skal aflastes på forskellig måde for denne arbejdsbyrde. Flertallet i udvalget mente ikke, det var rigtigt at nævne, hvilke foranstaltninger vi kunne tænke os. Man mente, det var at gribe ind

i administrationen. Nu i dag siger hr. Kaj Rasmussen, at mindretallet gennem det, vi har sagt i betænkningen, giver en slags timeplan for administrationen. Jeg må dog gøre opmærksom på, at i det oprindelige udkast til betænkning stod der det afsnit, som mindretallet nu har aftrykt som sit, så det kan jo ikke være fuldkommen rigtigt at sige, som den sidste ærede ordfører gjorde, at vi overhovedet ikke har drøftet disse ting tilstrækkelig indgående. Det var mit indtryk, at vi alle havde forstået på forsorgschefen, at dette var de nye linjer, som man var interesseret i at følge.

Gennem min mindretalsudtalelse har jeg på ingen måde villet gribe ind i administrationens dispositioner. Jeg har tværtimod tænkt mig, at det kunne være en støtte for administrationen, at den, når den ønskede en hjælpeforanstaltning for disse forældre og deres børn sat i gang, vidste, at vi i folketinget var klar over, at bl. a. de foranstaltninger, jeg har peget på, ville møde forståelse. Jeg har jo ikke sagt noget som helst om, at det kun var de 4 foranstaltninger, jeg har nævnt; jeg har skrevet „bl. a.“ disse foranstaltninger. Det må sandsynligvis afhænge af de lokale forhold, hvilke hjælpeforanstaltninger man har mest behov for dér på stedet, og i øvrigt også, hvilke medhjælpere man har til at sætte foranstaltningerne i gang.

På Fyn har man kun én børnehave for åndssvage børn. På Østruplund bliver der nu plads til en børnehave yderligere for 12 børn. Det er jo ikke meget for et område på Fyns størrelse. Og en børnehave er ikke til megen nytte hverken for forældre eller børn, hvis der er lang afstand til den fra hjemmet, men det er da i hvert tilfælde et fremskridt, at vi nu får 2.

De foranstaltninger, jeg har peget på, kræver bortset fra weekendbørnehaver ikke indretning af bygninger, men forskellig uddannelse af mennesker, som kan hjælpe og oplære børnene i hjemmene. Da disse foranstaltninger nu i hvert fald i København præger åndssvageforsorgens arbejde mere og mere, har jeg ønsket at understrege det ønskelige i, at disse foranstaltninger udbygges på Fyn, samtidig med at selve åndssvageforsorgens byggeri fremmes. Vi ønsker jo at give de åndssvage en tilværelse så nær den normale som overhovedet mu-